Uitspraak Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening 2021-0013
(mr. W.J.J. Los, voorzitter, mr. A. Bus, F.R. Valkenburg AAG RBA, mr. J. Willeumier, mr. J.B.M.M. Wuisman, leden en mr. H.C. Dobbelaar-ten Cate, secretaris)

Beroepschrift ontvangen op	: 17 juni 2020
Ingediend door	: De heer [naam Consument 1] en mevrouw [naam Consument 2], verder te noemen individueel en gezamenlijk Consument
Wederpartij	: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringmaatschappij N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak	: 2 maart 2021

Samenvatting

Tussen Consument en een aannemer is een geschil ontstaan over de uitvoering van een verbouwing van een woonboerderij. Consument heeft in verband met dit geschil om rechtsbijstand van Aangeslotene verzocht. Nadat tussen Consument en Aangeslotene over de verleende rechtsbijstand onenigheid was ontstaan, is tussen hen ter zake een vaststellingsovereenkomst gesloten. Consument meent dat deze overeenkomst wegens dwaling voor vernietiging in aanmerking komt en dat Aangeslotene gehouden is tot vergoeding van door Consument geleden schade. Aangeslotene bestrijdt een en ander. De Geschillencommissie heeft de vorderingen van Consument afgewezen en de Commissie van Beroep bevestigt deze beslissing.

Klik hier voor de uitspraak van de Geschillencommissie

1. De procedure in beroep

1.1 Op 17 juni 2020 hebben beide Verzoekers met een beroepschrift met bijlage bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening (verder: de Commissie van Beroep) beroep ingesteld tegen een uitspraak van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (verder: de Geschillencommissie) van 6 mei 2020 (dossiernummer [nummer], gepubliceerd onder nummer 2020-398). In deze uitspraak wordt slechts één van de Verzoekers als indiener van een klacht bij de Geschillencommissie genoemd. Uit de bij de Geschillencommissie ingediende repliek d.d. 24 oktober 2019 blijkt echter dat Verzoekers beoogd hebben ook bij de Geschillencommissie gezamenlijk op te treden. Verzekeraar heeft geen bezwaar gemaakt tegen het instellen van het beroep door beide Verzoekers.

1.2 Verzekeraar heeft een op 14 september 2020 gedateerd verweerschrift met bijlage ingestuurd.

1.3 In de periode tussen het inzenden van het beroepschrift en het verweerschrift zijn bij Kifid e-mails binnengekomen, die na de uitspraak van de Geschillencommissie tussen partijen zijn gewisseld en waarin het gaat om, kort gezegd, de vraag van hoe de afwikkeling van het hierna nog te vermelden geschil van Consument met een aannemer aan te pakken.

1.4 Op of omstreeks 29 november 2020 ontvangt Kifid van Consument in kopie nog enige e-mails die tussen hem en Verzekeraar zijn gewisseld.

1.5 De mondelinge behandeling van dit beroep heeft plaatsgehad op 14 december 2020. Partijen zijn aldaar verschenen, hebben ieder aan de hand van overgelegde aantekeningen met bijgevoegde bijlagen hun standpunt toegelicht en verder vragen van de Commissie van Beroep beantwoord.

2. De procedure bij de Geschillencommissie

Voor het verloop van de procedure bij de Geschillencommissie verwijst de Commissie van Beroep naar de uitspraak van de Geschillencommissie van 6 mei 2020.

3. Feiten

3.1 De Commissie van Beroep gaat uit van de feiten die de Geschillencommissie heeft vermeld in de uitspraak onder 2.1 tot en met 2.16, voor zover zij niet zijn betwist, en vult, voor zover relevant, deze feiten aan met enkele andere feiten die tussen partijen ook vaststaan. Kort gezegd gaat het om het volgende.

3.2 Consument heeft bij Verzekeraar een rechtsbijstandverzekering gesloten.

3.3 Consument heeft eind 2016 een overeenkomst van aanneming van werk gesloten met een aannemingsbedrijf (hierna Aannemer te noemen) voor het verbouwen van een woonboerderij. Afgesproken werd dat met de werkzaamheden uiterlijk op 9 januari 2017 zou worden gestart en dat deze werkzaamheden binnen 90 werkbare werkdagen zouden zijn uitgevoerd. Er is tussen Consument en Aannemer een geschil ontstaan omtrent het door Aannemer uitgevoerde werk en de door Consument nog aan Aannemer te betalen termijnen van de aanneemsom. Naar de mening van Consument was het werk in een aantal opzichten niet of niet deugdelijk uitgevoerd en dienden herstelwerkzaamheden te worden uitgevoerd. Mede hierom heeft Consument niet alle termijnen van de aanneemsom ten volle voldaan.

3.4 Op 12 juni 2017 heeft Consument in verband met genoemd geschil een beroep op zijn rechtsbijstandverzekering gedaan. In de betreffende e-mail wordt opgemerkt: *"Graag wil ik onze zaak betreffende de oplevering van ons verbouwde huis aanmelden. Het betreft hier een geschil met de aannemer […]. Allereerst een discussie over een onjuiste oplevering en daarnaast over de meer en minderwerkrekening. Graag spoedig contact."*

3.5 Nadat Verzekeraar de zaak in behandeling had genomen, heeft Consument verzocht de behandeling van de zaak aan een door Consument aangegeven advocaat over te dragen om een procedure tegen Aannemer te starten. Verzekeraar heeft Consument per e-mailbericht van 20 juli 2017 erop gewezen dat de advocaatkosten alleen voor vergoeding in aanmerking komen als deze zijn gemaakt in het kader van een juridische procedure.

Bij brief van 26 juli 2017 heeft Verzekeraar te kennen gegeven dat eerst de herstel-werkzaamheden van de aannemer moesten worden afgewacht. Verzekeraar heeft hierover ook met de door Consument gewenste advocaat overleg gevoerd. Ook deze advocaat heeft toen geadviseerd de herstelwerkzaamheden af te wachten.

3.6 Het is niet tot een op oplossing in der minne van het geschil tussen Consument en Aannemer gekomen. Aannemer heeft een procedure aanhangig gemaakt bij de Raad van Arbitrage voor de Bouw (hierna: de Raad van Arbitrage). Hij heeft een veroordeling van Consument gevorderd tot betaling van wat Consument volgens hem uit hoofde van aannemingsovereenkomst nog aan hem verschuldigd was. Op zijn beurt heeft Consument in die procedure een veroordeling van Aannemer tot betaling van een schadevergoeding gevorderd.

3.7 Verzekeraar verleende in die procedure rechtsbijstand aan Consument. Consument heeft per e-mailbericht van 3 januari 2018 bij Verzekeraar zijn onvrede over de behandeling van de zaak geuit. Daarbij ging het vooral om het gebrek aan voortvarendheid en onvoldoende kwaliteit van de concept-Memorie van Antwoord. Er is bij Verzekeraar een andere behandelaar aangesteld.

3.8 De Raad van Arbitrage heeft een vonnis van 26 februari 2019 gewezen. In dat vonnis is Consument voor een deel in het gelijk en voor een deel in het ongelijk gesteld.
In het vonnis is Consument veroordeeld om aan Aannemer een bedrag te betalen van € 8.645,46 vermeerderd met de wettelijke rente ter voldoening van wat de Aannemer per saldo uit hoofde van de aannemingsovereenkomst van Consument nog had te vorderen. Consument diende daarnaast ter verrekening van de proceskosten aan Aannemer een bedrag te voldoen van € 10.498,95 te vermeerderen met nakosten. Dit bedrag heeft Verzekeraar vergoed alsook een bedrag van € 22.245,81 dat Consument ter dekking van de kosten van de Raad van Arbitrage verschuldigd was.
Behalve tot het aan Consument leveren van allerlei documenten heeft de Raad van Arbitrage ter zake van het geschilpunt tussen partijen omtrent het vermogen van de cv-installatie Aannemer veroordeeld om, indien uit een berekening zou blijken dat de cv-installatie niet aan de in het bestek gestelde vereisten voldoet, de cv-installatie voor eigen rekening te herstellen.

3.9 Naar aanleiding van het vonnis heeft op 7 maart 2019 een gesprek tussen Verzekeraar en Consument plaatsgevonden. Daarbij is afgesproken dat Verzekeraar met het oog op eventuele vervolgstappen een ‘procesinschatting en strategie’ zou opstellen. Op 25 maart 2019 heeft Verzekeraar ter zake van een eventueel hoger beroep van het vonnis van de Raad van Arbitrage aan Consument een advies uitgebracht. Daarin wordt onder meer het volgende opgemerkt:

“Alles overwegende zie ik een kans dat jullie er per saldo meer uit zouden kunnen halen dan in eerste aanleg is toegewezen.. Dit zou echter met zich brengen dat er wederom dusdanig veel kosten en tijd in gestoken zouden moeten worden dat het kostenmaximum op jullie polis in beeld komt. ….Gezien het kostenrisico, het arbitraire karakter van de Raad van Arbitrage, het feit dat

het eerste vonnis al door drie arbiters is beslecht en de risico's wat betreft de uitkomst, is mijn advies om niet in hoger beroep te gaan."

Consument heeft hierop een beroep op de in de verzekeringsovereenkomst voorziene geschillenregeling gedaan en Verzekeraar verzocht een second opinion in te winnen bij de door hem gekozen advocaat. Bij brief van 25 april 2019 heeft Verzekeraar deze advocaat verzocht zijn advies te geven.

3.10 In zijn advies van 17 mei 2019 kwam de advocaat aan het slot in het kader van een kosten/baten-analyse tot de volgende conclusie:

"Van het meest gunstige scenario uitgaande – namelijk dat in hoger beroep het oordeel in stand blijft dat aan Opdrachtgevers schade vergoed dient te worden – zullen de baten een omvang kunnen hebben van zo'n € 65.000,00 + PM. Vereist is dan wel dat het noodzakelijke bewijs ook geleverd kan worden. Dat laatste zal geenszins eenvoudig zijn."

"DAS heeft te kennen gegeven dat de kans van slagen van een hoger beroep met het daarmee te behalen resultaat niet opweegt tegen de daarmee gemoeide kosten, te meer daar het kostenmaximum van Opdrachtgevers als verzekerden beperkt is tot € 60.000,00. De tot nu toe gemaakte kosten onder de rechtsbijstandverzekering bedragen volgens DAS meer dan € 40.000,00. DAS meent dat u het risico loopt dat u zelf kosten zal moeten maken als u hoger beroep instelt. (…) Die kans achten wij ook aanwezig."

3.11 Tussen 17 en 20 mei 2019 hebben Consument en Verzekeraar met elkaar per e-mail gecorrespondeerd over de juistheid van een verkregen rapport over de cv-installatie van Consument. Verzekeraar heeft het rapport aan de advocaat van Aannemer verzonden met de mededeling dat Consument bereid was de zaak met Aannemer te schikken. Consument was echter van mening dat het rapport onvolledig was en dat Verzekeraar het stuk niet zonder meer had mogen verzenden. Dit heeft ertoe geleid dat Consument op 21 mei 2019 bij Verzekeraar een klacht heeft ingediend over de wijze waarop Verzekeraar de zaak tot dat moment had behandeld.

3.12 Op 22 mei 2019 heeft Verzekeraar Consument het volgende geschreven:

"(…) U bent diverse keren in de gelegenheid gesteld om uw reactie te geven op een concept Memorie van Grieven. Zoveel als mogelijk zijn uw opmerkingen in deze Memorie van Grieven verwerkt. Op dit moment zal het alleen mogelijk zijn om zeer beperkte en hele concrete wijzingen mee te nemen. Die zullen dan echt uiterlijk vandaag door ons ontvangen moeten zijn.
(…)
Ik wil uiterlijk vandaag voor 17.00 uur van u vernemen of u in hoger beroep wenst te gaan. Als ik voor 17.00 uur niets van u verneem dan zal de Memorie van Grieven gereed worden gemaakt en deze zal aanstaande vrijdagmorgen met de koerier worden verzonden."

3.13 Op dezelfde dag heeft Consument als volgt gereageerd:

"(…) Ik merk op, dat u tracht ons onder druk te zetten. U stelt ons een onmogelijke termijn welke niet aansluit op het moment dat de memorie uiterlijk verzonden dient te worden. De memorie van grieven dient immers uiterlijk maandag ingediend te zijn. En dientengevolge is er nog tijd voor u om de memorie zoals aangegeven aan te passen. Ik geef u -nogmaals- aan dat het gisteren door u verzonden concept nog niet onze goedkeuring heeft.
(…)
Ik verwacht dat wij bij ieder bericht van de wederpartij, onmiddellijk, zullen worden geïnformeerd over de inhoud. Voorts ontvang ik graag vandaag voor 17:00 uur de schriftelijke inhoudelijke reactie van [Verzekeraar] op onze klachten, opdat wij weloverwogen keuzes kunnen maken."

3.14 Verzekeraar en Consument hebben op 23 mei 2019 meerdere keren met elkaar per e-mail over een minnelijke regeling overlegd. Na het overleg in de avond met Verzekeraar heeft Consument per e-mailbericht (21:52 uur) de punten waarover overeenstemming is bereikt bevestigd. Verzekeraar heeft voortbouwend hierop een vaststellingsovereenkomst opgesteld.

3.15 In de vaststellingsovereenkomst, die door Consument op 25 mei 2019 is ondertekend, is onder meer het volgende opgenomen:

"1. [Verzekeraar] betaalt aan [Consument] een bedrag van € 20.000,00 ter voorkoming van het instellen van hoger beroep, dit bedrag komt ten laste van het kostenmaximum.

2. Na betaling van dit bedrag zal door [Verzekeraar] geen werkzaamheden meer worden verricht ter zake van enig geschil met [Aannemer] dat verband houdt danwel voortvloeit uit de verbouwing van de woning door [Aannemer] (…) behoudens ten aanzien van de afwikkeling van het vonnis in eerste aanleg d.d. 26 februari 2019.

3. Voor de afwikkeling van dit vonnis in eerste aanleg geldt een kostenmaximum van € 30.000,00 voor externe kosten.

De afwikkeling van het vonnis betreft het volgende:

VEROORDELEN opdrachtgevers aan aanneemster per saldo te betalen € 8.645,46 (achtduizend zeshonderdvijfenveertig euro en zesenveertig cent), vermeerderd met de rente tegen de wettelijke rentevoet vanaf de dag van dagtekening van dit vonnis tot de dag der algehele voldoening.

Uitsluitend het voornoemde bedrag zal door [Consument] worden voldaan.

VEROORDELEN opdrachtgevers ter verrekening van de proceskosten aan aanneemster te betalen € 10.498,95 (tienduizend vierhonderdachtennegentig euro en vijfennegentig cent) te vermeerderen met de nakosten, te voldoen binnen veertien dagen na dagtekening van het vonnis en voor het geval voldoening van de (na)kosten niet binnen de gestelde termijn plaatsvindt, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover te rekenen vanaf de bedoelde termijn voor voldoening tot aan de dag der algehele voldoening.

Het voornoemde bedrag zal door [Verzekeraar] worden voldaan en valt onder externe kosten.

[Verzekeraar] zal [Consument], conform de polisvoorwaarden, bij de verdere behandeling van dit geschil bijstaan. [Consument] zal bij de behandeling van dit geschil een beroep kunnen doen op de geschillenregeling echter de kosten daarvan zullen, uitsluitend in het geval van ongelijk van [Consument] in het geval van de geschillenregeling, ten laste van dit kostenmaximum komen (dit in afwijking van de polisvoorwaarden).

4. Indien de wederpartij hoger beroep instelt dan zal [Verzekeraar] [Consument] in hoger beroep rechtsbijstand verlenen en behoeft het bedrag van € 20.000,00 niet betaald te worden en vervallen de overige punten in deze overeenkomst.

5. Voor zover [Consument] meent dat bij de behandeling van dit dossier fouten zijn gemaakt door [Verzekeraar] - hetgeen door [Verzekeraar] wordt betwist - zal het door [Verzekeraar] aangeboden bedrag ook dienen ter finale kwijting van een mogelijk geschil tussen [Consument] en [Verzekeraar] betreffende dit dossier.

6. [Consument] en [Verzekeraar] verklaren dat zij afstand doen van een mogelijk recht op ontbinding of vernietiging van deze overeenkomst."

3.16 Per e-mailbericht van 10 juni 2019 heeft Consument opnieuw bij Verzekeraar een klacht over de behandeling van de zaak ingediend en gesteld dat hij bij het aangaan van de vaststellingsovereenkomst heeft gedwaald, doordat Verzekeraar voorafgaand aan de onderhandelingen essentiële informatie had achtergehouden. Op dat moment was de uitspraak van de Raad van Arbitrage van 26 februari 2019 al definitief.
Verzekeraar heeft in een brief van 18 juni 2019 ontkend dat hij bij de behandeling van de zaak fouten heeft gemaakt, Consument gewezen op de getekende vaststellings-overeenkomst en het beroep op dwaling afgewezen.

3.17 Verzekeraar heeft na het sluiten van de vaststellingsovereenkomst de behandeling van de zaak tegen Aannemer over de cv-installatie voortgezet. Tussen Verzekeraar en Consument is vervolgens een discussie ontstaan over de aanpak van de zaak en de juridische stappen die richting Aannemer zouden kunnen worden ondernomen. Omdat Consument op 3 juli 2019 een klacht bij Kifid heeft ingediend, heeft Verzekeraar besloten de verdere behandeling van de zaak in afwachting van de uitkomst van de klachtprocedure bij Kifid aan te houden.

4. Klacht en uitspraak Geschillencommissie

4.1 Consument vordert van Verzekeraar schadeloosstelling. Volgens Consument bedraagt de door hem geleden schade € 150.000,-. Voor deze vordering voert Consument diverse gronden aan. Deze gronden worden door Verzekeraar bestreden.

4.2 De Geschillencommissie wijst de schadevordering af. Die beslissing stoelt de Geschillencommissie vooral op de tussen Consument en Verzekeraar gesloten vaststellingsovereenkomst. Die overeenkomst, aldus de Geschillencommissie, voorziet in een vergoeding aan Consument die mede dient ter finale kwijting van een mogelijk geschil over de behandeling van het dossier door Verzekeraar, en bevat voorts afspraken over de verdere afwikkeling van het vonnis van de Raad van Arbitrage. Naar het oordeel van de Geschillencommissie slaagt het beroep van Consument op dwaling ter zake van de vaststellingsovereenkomst niet en kan evenmin worden geconcludeerd dat het beroep van Verzekeraar op de vaststellingsovereenkomst naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is.

4.3 Op 15 mei 2020 heeft Consument verzocht om herziening van de uitspraak van de Geschillencommissie. Bij brief van 17 juni 2020 is aan Consument bericht dat de Geschillencommissie zich niet bevoegd acht om het geschil tussen Consument en Verzekeraar opnieuw te beoordelen.

5. Beoordeling van het beroep

5.1 Hetgeen Consument in het beroepschrift ter bestrijding van de uitspraak van de Geschillencommissie aanvoert, komt - in de kern genomen - op het volgende neer. De Geschillencommissie heeft, aldus Consument, nagelaten om de klachten van Consument betreffende de rechtsbijstand, die Verzekeraar vóór en na het afsluiten van de vaststellingsovereenkomst heeft verleend, inhoudelijk te behandelen. Dit valt, aldus nog steeds Consument, toe te schrijven aan het feit dat de Geschillencommissie bij de beoordeling van het geschil tussen partijen niet de klachten maar de vaststellingsovereenkomst voorop heeft gesteld en verder hieraan dat zij ter zake van die overeenkomst heeft geoordeeld niet alleen dat de overeenkomst niet in aanmerking komt voor vernietiging wegens dwaling bij gebreke van onvoldoende onderbouwing, maar ook dat deze overeenkomst mede een regeling bevat met betrekking tot het tekortschieten van Verzekeraar in het verlenen van rechtsbijstand ná het afsluiten eind mei 2019 van de vaststellingsovereenkomst. Deze opstelling van Consument in beroep roept de volgende vragen op:

a. Heeft de Geschillencommissie bij de beoordeling van het geschil tussen partijen de vaststellingsovereenkomst centraal gesteld en, zo ja, kunnen stellen?
b. Komt de vaststellingsovereenkomst in aanmerking voor vernietiging wegens dwaling?
c. Voorziet de vaststellingsovereenkomst in een vergoeding aan Consument voor schade die hij, naar hij stelt maar Verzekeraar betwist, heeft geleden als gevolg van een tekortschieten van Verzekeraar in het verlenen van rechtsbijstand zowel vóór als ná het afsluiten van de vaststellingsovereenkomst?

Deze vragen bespreekt de Commissie van Beroep hierna.

Vraag a.

5.2 Zoals blijkt uit hetgeen hierboven in 3.7 wordt vermeld, heeft Consument al vóór het afsluiten van de vaststellingsovereenkomst tegenover Verzekeraar zijn onvrede geuit over de hem door Verzekeraar verleende rechtsbijstand. Onder 5 van de vaststellings-overeenkomst is bepaald:
"Voor zover [Consument] meent dat bij de behandeling van dit dossier fouten zijn gemaakt door [Verzekeraar] – hetgeen door [Verzekeraar] wordt betwist – zal het door [Verzekeraar] aangeboden bedrag – [van € 20.000,-] – *ook dienen ter finale kwijting van een mogelijk geschil tussen [Consument] en [Verzekeraar] betreffende dit dossier."*

5.3 Consument vordert in de bij de Geschillencommissie aangespannen procedure van Verzekeraar schadevergoeding voor het zijns inziens tekortschieten van Verzekeraar in het verlenen van rechtsbijstand. De zojuist geciteerde bepaling uit de vaststellings-overeenkomst heeft op dit vraagpunt betrekking. In het licht van een en ander is het begrijpelijk en verder ook niet onjuist dat de Geschillencommissie niet eerst inhoudelijk de vraag heeft beantwoord of Verzekeraar in het verlenen van rechtsbijstand aan Consument is tekortgeschoten maar eerst is nagegaan wat voor regeling partijen ter zake in de vaststellingsovereenkomst hebben getroffen. Indien de regeling meebrengt dat Consument niet langer Verzekeraar voor het beweerde tekortschieten in het verlenen van rechtsbijstand kan aanspreken, dan kan het inhoudelijk bespreken van het beweerde tekortschieten achterwege blijven.

5.4 Het hiervoor in 5.2 en 5.3 overwogene voert ertoe dat vraag a. bevestigend wordt beantwoord.

Vraag b.

5.5 De vaststellingsovereenkomst valt niet meer in aanmerking te nemen bij de beoordeling van vordering tot schadevergoeding van Consument, indien deze overeenkomst zijn bindende kracht verliest als gevolg van vernietiging wegens dwaling bij het afsluiten van de overeenkomst. Consument heeft zich op vernietiging van de vaststellingsovereenkomst wegens dwaling beroepen. Dat beroep heeft de Geschillencommissie verworpen wegens onvoldoende onderbouwing. Dit wordt in het beroepschrift bestreden.

5.6 Zoals blijkt uit het hierboven in 3.15 weergegeven gedeelte van de vaststellings-overeenkomst, is in artikel 6 van die overeenkomst door partijen afstand gedaan van een mogelijk recht op ontbinding of vernietiging van de overeenkomst. Onder afstand van een mogelijk recht op vernietiging valt ook het recht op vernietiging van de overeenkomst wegens dwaling. Verzekeraar heeft zich tegen het beroep van Consument op dwaling verweerd niet alleen door te bestrijden dat Consument heeft gedwaald maar ook door te wijzen op de afstand door Consument van het recht op vernietiging van de vaststellings-overeenkomst. Die afstand brengt mee dat het in beginsel voor Consument niet meer mogelijk is om aan de vaststellingsovereenkomst rechtskracht te ontnemen door de overeenkomst te vernietigen op grond van dwaling, ook al zou hij bij het aangaan van de overeenkomst hebben gedwaald.

5.7 Het beroep van Verzekeraar op de afstand door Consument van het recht op vernietiging wegens dwaling kan Verzekeraar niet baten, indien het beroep van Verzekeraar op die afstand naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is. De Geschillencommissie heeft aan het slot van haar overwegingen in 4.3 van haar beslissing geconcludeerd dat die situatie zich niet voordoet. In zijn beroepschrift voert Consument geen specifiek op deze beslissing gerichte grief aan. Er is overigens ook niet gebleken van feiten en omstandigheden, waaraan rechtens de conclusie dient te worden verbonden dat het beroep van Verzekeraar op afstand van het recht op vernietiging van de overeenkomst wegens dwaling naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn. Zo is niet gebleken dat Verzekeraar Consument tot het aangaan van de vaststellings-overeenkomst en de daarin opgenomen afstand van het recht op vernietiging heeft bewogen na uitoefening op Consument van onaanvaardbare druk of na hem bewust een verkeerde voorstelling van zaken te hebben gegeven. In verband met dit laatste verdient nog het volgende opmerking. Aan de zijde van Consument was al vóór het aangaan van de vaststellingsovereenkomst bekend dat Aannemer aan Verzekeraar om rechtsbijstand heeft verzocht en daarmee gepoogd heeft om afdekking voor de oplopende juridische kosten te verkrijgen. Verder heeft Consument niet weerlegd de ontkenning van Verzekeraar dat deze in het geschil tussen Consument en Aannemer aan Aannemer rechtsbijstand heeft verleend.

5.8 Hetgeen hiervoor in 5.5, 5.6 en 5.7 is overwogen brengt mee dat Consument niet zijn gebondenheid aan de vaststellingsovereenkomst heeft kunnen opheffen met het vernietigen van die overeenkomst wegens dwaling. De Consument is bijgevolg gebonden gebleven aan de vaststellingsovereenkomst ondanks zijn beroep op dwaling. Vraag b. is bijgevolg ontkennend te beantwoorden.

Vraag c.

5.9 De hiervoor in 5.2 geciteerde bepaling uit de vaststellingsovereenkomst voorziet in het toekennen aan Consument van een vergoeding voor het door Consument gestelde tekortschieten van Verzekeraar bij het verlenen van rechtsbijstand. Die bepaling heeft in ieder geval betrekking op de rechtsbijstand die door Verzekeraar tot het moment van het sluiten van de overeenkomst, te weten eind mei 2019, is verleend. Dit brengt mee dat, indien en voor zover er tot die datum sprake zou zijn geweest van gebrekkige dienstverlening door Verzekeraar, een vergoeding hiervoor is overeengekomen waarmee beoogd is deze kwestie af te sluiten. Bijgevolg bestaat er geen aanleiding meer om nog nader na te gaan of er inderdaad sprake is geweest van een tekortschieten van Verzekeraar bij het verlenen van rechtsbijstand tot eind mei 2019.

5.10 In de hiervoor in 5.2 geciteerde bepaling staat niet met zoveel woorden dat de vergoeding ook betrekking heeft op door Verzekeraar na mei 2019 nog te verlenen rechtsbijstand. De bepaling begint met: *"Voor zover [Consument] meent dat bij de behandeling van dit dossier fouten zijn gemaakt door [Verzekeraar] – hetgeen door [Verzekeraar] wordt betwist - .."*. Uit deze passage valt af te leiden dat de vergoeding ziet op rechtsbijstand die tot het afsluiten van de vaststellingsovereenkomst is verleend.

Dit betekent dat, indien en voor zover er sprake is geweest van gebrekkige dienstverlening door Verzekeraar na mei 2019, niet kan worden aangenomen dat daarvoor in de vaststellingsovereenkomst ook een schadevergoedingsregeling is getroffen. In zoverre is vraag c. ontkennend te beantwoorden. Dit betekent dat niet reeds in de vaststellings-overeenkomst aanleiding kan worden gevonden om de schadevordering van Consument, voor zover deze betrekking heeft op gebrekkige dienstverlening door Verzekeraar na mei 2019, af te wijzen.

5.11 Consument heeft ook met de stellingen omtrent het tekortschieten van Verzekeraar in het verlenen van rechtsbijstand ná het sluiten van de vaststellingsovereenkomst beoogd een grondslag te scheppen voor de vordering op Verzekeraar tot schadevergoeding. Consument heeft echter niet tevens gesteld of in ieder geval niet voldoende duidelijk gemaakt dat het tekortschieten van Verzekeraar in het verlenen van gebrekkige rechtsbijstand ná het sluiten van de vaststellingsovereenkomst bij hem tot schade heeft geleid. Reeds om die reden kan de schadevordering, voor zover deze stoelt op het tekortschieten van Verzekeraar in het verlenen van rechtsbijstand ná het afsluiten van de vaststellingsovereenkomst, niet worden toegewezen. Dit brengt mee dat ook de stellingen van Consument omtrent het tekortschieten van Verzekeraar in het verlenen van rechtsbijstand ná het sluiten van de vaststellingsovereenkomst geen inhoudelijke beoordeling behoeven. Daar komt nog het volgende bij. De Commissie van Beroep kan niet beoordelen of Verzekeraar in het verlenen van rechtsbijstand is tekortgeschoten, voor zover dat verlenen van bijstand na de uitspraak van de Geschillencommissie heeft plaatsgevonden en bijgevolg de Geschillencommissie niet in de gelegenheid is geweest om een uitspraak te doen over dat gestelde tekortschieten van Verzekeraar. De Commissie van Beroep oordeelt over beroepen tegen uitspraken van de Geschillencommissie; zie artikel 1 van het Reglement Commissie van Beroep financiële dienstverlening (Kifid).

6. Afronding

6.1 De beantwoording hierboven van de vragen a., b. en c. voert tot de slotsom dat het door Consument ingestelde beroep geen doel treft.

Beslissing

De Commissie van Beroep handhaaft de afwijzing door de Geschillencommissie van de vordering van Consument.